

Η Ήρα προστάτευε τις γυναίκες σε όλες της φάσεις της ζωής τους: Ως έφηβες και παρθένες, ως παντρεμένες και ως χήρες. Και φρόντιζε για την ευτυχία του έγγαμου βίου. Η ίδια ανέλαβε να αναθρέψει την Θέτιδα, την οποία προστάτευσε κι από την ερωτική επιθυμία του Δία παντρεύοντάς την με τον Πηλέα. Λένε πως η θεά ανάθρεψε και τη Λερναία Ύδρα, το λιοντάρι της Νεμέας και τον δράκο που φύλαγε τα χρυσά μήλα των Εσπερίδων, θύματα όλοι του ήρωα Ηρακλή.

Αυτόν τον Ηρακλή η θεά είναι γνωστό πως τον μισούσε αλλ' υπήρχε μια γραφή που όριζε ότι κανένα παιδί του Δία δεν μπορούσε να αξιωθεί θεϊκές τιμές, αν δε θήλαζε το γάλα της. Ο Ερμής πήρε το μωρό και το τοποθέτησε στο στήθος της Ήρας χωρίς εκείνη να το καταλάβει. Το ένιωσε, όταν τα χείλη του Ηρακλή άρχισαν να βυζαίνουν αλλά ήταν αργά. Τινάχτηκε σκορπίζοντας σταγόνες από το θεϊκό της γάλα στον ουρανό. Έτσι, λένε, σχηματίστηκε ο Γαλαξίας.

Όσο όμως κι αν ξεγελούσε την Ήρα τότε με τέτοια καμώματα τότε με τις πολυθρύλητες απιστίες του, ούτε μια στιγμή ο Δίας δεν έπαψε να την αγαπά και να την προστατεύει ακόμα κι από τις κρυφές σκέψεις των άλλων αντρών. Ο Ενδυμίωνας, που έγινε δεκτός στον Όλυμπο, γκρεμίστηκε στον Τάρταρο (ή καταδικάστηκε σε αιώνιο ύπνο) μόνο και μόνο, επειδή τόλμησε να την επιθυμήσει. Ο Ιξίονας έπαθε χειρότερα, που όμως του άξιζαν.

Ήταν βασιλιάς των Λαπιθών, βρέθηκε στον Όλυμπο καλεσμένος του Δία και ρίχτηκε στην Ήρα. Περίεργος, ο Δίας έδωσε τη μορφή της Ήρας στη Νεφέλη, ένα σύννεφο, περιμένοντας να δει ως πού μπορούσε να φτάσει ο φιλοξενούμενός του. Εκείνος δε δίστασε να επωφεληθεί. Ο Ερμής έδεσε με φίδια τον αγνώμονα φιλοξενούμενο πάνω σ' έναν φλεγόμενο τροχό (το «κύκλωμ' Ιξιονίς», όπως το έλεγαν) που στριφογυρνούσε στον αέρα με τον δεσμώτη συνέχεια να επαναλαμβάνει πως «πρέπει να τιμούμε τους ευεργέτες μας».

(τελευταία επεξεργασία, 21 Νοεμβρίου 2020)

